

den. Det er ikke virkeligheden, det vil jeg indlede med at sige. Spørgsmålet om konkurrenceevnens udvikling har bestemt ikke på nogen måde været entydig hverken nedad eller opad i de seneste 6 år, som det blev påstået fra spørgerens side.

Det er til gengæld rigtigt, at markedsandelen både på hjemmemarkedet og på eksportmarkederne for industrien og ikke for erhvervene som sådan, som det lå i spørgerens spørgsmål, er faldet.

Det har næppe undgået spørgerens opmærksomhed, at regeringen har taget meget positivt imod den opfordring, der er kommet fra industrien om at være med til i fællesskab at analysere årsagerne til, at markedsandelene falder såvel hjemme som ude og også derunder analysere de muligheder, der vil være for at vende udviklingen på begge områder.

Vi har taget vel imod og inviteret industrien, man kan sige kerneindustrien, til en drøftelse til analyser og til et perspektiv, der skulle handle om, at vi også i fællesskab på grundlag af de fælles analyser ville kunne fremkomme med forslag til, hvad vi kan gøre hver for sig og i fællesskab for om muligt at ændre situationen. Og det arbejde fik vi inviteret til og offentliggjort i går, og jeg regner med, at vi kan afholde det første møde i denne spændende kreds engang i den første halvdel af februar måned.

Frank Dahlgaard (KF):

Tak for svaret og også for erkendelsen af, at når det drejer sig om industrien, som er det store valutaindtjenende erhverv, så har der konstant været tale om tab af markedsandele under denne regering – eller denne regeringschefs ledelse – fra 1993-94 og fremefter. Og det fremgår på side 45 i den seneste vismandsrapport, at også det, man kalder lønkonkurrenceevnen, er blevet markant forringet i de sidste 6 år med tilsammen 8 pct., hvad der svarer til, at udlandets lønomkostninger overhovedet ikke stiger, og vores stiger med 8 pct.

Derfor er vi i en situation med tab af markedsandele, hvor eksporten ligefrem er faldet, når man tager den samlede eksport i betragtning sidste år, og nu er vi i en situation med svag vækst ude omkring og har samtidig en svækket konkurrenceevne, så der er altså en situation, der skal rettes op på.

Jeg har her fra en af industriens kernevirkomheder, nemlig Aalborg Portland, en graf, som viser, hvad de såkaldt grønne afgifter, mil-

jøafgifterne, alene har betydet: en fordobling fra 20 mio. kr. at betale i 1993 til 40 mio. kr. at betale i det forgangne år, 1998. Det er noget, der virker direkte ind på bundlinjen i sådan en stor virksomhed. Er det et af de elementer, man vil tage fat i, og vil man stoppe den der vækst i skatterne?

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Jeg skal indledningsvis takke for, at spørgeren erkendte, at den fremstilling, der lå i det første spørgsmål, var meget vidtgående og for vidtgående, så vidtgående, at den ikke var i overensstemmelse med virkeligheden, nemlig at vi når til den fælles erkendelse, at det er industrien, der er tale om, og det er industrien, der har tabt markedsandele, og ikke sådan som det lå mere generelt i det første spørgsmål.

Om lønkonkurrenceevnen kan jeg sige, at det er selvfølgelig et af de elementer, det vil være utrolig spændende at få analyseret også i fællesskab, fordi lønkonkurrenceevnen er noget, som industrien også selv har en meget, meget høj grad af indflydelse på, men hvor det selvfølgelig vil være sådan, at man ofte i fællesskab kan bidrage til nogle stærkere og mere holdbare løsninger, end man ville kunne hver for sig. Der er samarbejdet helt evident, og jeg vil se frem til, at vi kan finde både gode analyser og også gode løsninger.

Derfor ligger det næste svar også i den samme boldgade. Det er relationen til det, vi i daglig politisk tale kalder de politisk bestemte omkostninger, herunder grønne afgifter. Og der synes jeg, at hr. Frank Dahlgaard gør sig skyldig i at tage én enkelt virksomhed og forstørre den op til det samlede nationale niveau. Det er en eksemplificering, som bestemt ikke ville holde, når vi ser på det generelle billede.

Når vi ser på det generelle billede, har de politisk bestemte omkostninger en meget behersket betydning for den samlede industri, men en betydning og en faktor, som vi selvfølgelig heller ikke skal se bort fra i vores samlede billede af, hvordan industriens konkurrenceevne og markedsforhold hjemme og ude har udviklet sig.

Men det sorte billede, der tegnes på et øjeblik og på én virksomhed, vil jeg ikke anbefale hr. Frank Dahlgaard eller andre at tage udgangspunkt i.

Hermed sluttede spørgsmålet.